

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/77/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.087/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (Dr. Baruch Gábor ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 2.P.20.262/2023/46. számú ítélete és a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.087/2024/6. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozók álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [3] 1.1. A perbeli alperes pénzintézet jogelődjei és az indítványozó felperesek között ingatlanjelzáloggal biztosított devizaalapú kölcsönszerződés jött létre közjegyzői okiratba foglaltan 2008 augusztusában. A kölcsönszerződést a hitelező alperesi jogelőd közjegyzői okiratban felmondta 2009 decemberében, az alperes a felmondott kölcsönszerződésből származó követelést engedményezés útján szerezte meg 2010-ben, amelyről az értesítést az indítványozóknak kézbesítették. Az alperes ezt követően a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátását kérte, ami megtörtént, és mindkét indítványozóval szemben megindult a végrehajtási eljárás 2012-ben. A végrehajtási eljárásokat a végrehajtást foganatosító járásbíróság a szerződés semmisségére tekintettel mindkét indítványozóval szemben megszüntette 2014-ben. A megszületett elszámolási, devizahitel törvények függvényében a forintosításról szóló levelek tartalmazták az indítványozók tartozását, így a 2015. február 1. napján

fennálló tartozás pontos összegét. A felszólító, elszámolást követően keletkezett leveleket az indítványozók átvették, arra semmilyen észrevételt nem tettek. 2018 júniusában került előterjesztésre ismételten végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem, amely alapján az 2018 augusztusában kibocsátásra került.

- [4] Az indítványozók 2023 szeptemberében keresetükben a velük szemben folyó végrehajtási eljárások megszüntetését kérték, és azt, hogy a végrehajtással felmerült költségek megfizetésére kötelezze a bíróság az alperest, továbbá keresse meg a földhivatalt a perbeli ingatlanra vonatkozó alperesi tulajdonjog törlése és az indítványozók $\frac{1}{2}$ – $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga-visszajegyzése végett eredeti állapot helyreállítása címén. Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a követelés nem évült el és a végrehajtási eljárás 2014. évben történő megszűnéséig, a bíróság ítéletéig jogszerű végrehajtási cselekmények folytak, majd ezt követően a devizahitel törvényekkel eszközölt forintosításból adódóan a szerződés módosításra került és a 2018. évtől az újabb végrehajtási kérelem előterjesztését követően folyamatos végrehajtási cselekmények történtek.
- [5] Az elsőfokú bíróság az indítványozók keresetét elutasította, a végrehajtási eljárások felfüggesztését megszüntette. Az ítélet indokolása szerint a kölcsönszerződésből származó fizetési kötelezettség 2009. december 16. napján felmondással egyösszegben lejárttá vált, majd 2010 áprilisában engedményezés történt, 2012-ben pedig a végrehajtás megindítása. A 2014. december 16. napjára tett elévülés, amelyre az indítványozók hivatkoztak, így nem következett be. Utalt arra, hogy az engedményezés a végrehajtás elévülését megszakította. 2018. június 4. napján került előterjesztésre ismételten végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem, amely alapján az 2018. augusztus 31. napján kibocsátásra került, ezt követően is folyamatos végrehajtási cselekmények történtek. A végrehajtandó követelés jogalapját képező szerződés érvénytelensége megállapítást ítéleti rendelkezésben nem nyert, a végrehajtás jogszerűtlenül így addig nem folytatható. Ezt a bíróság jogerős ítélete nem állapította meg, így az elévülés határideje a jogerős ítélet meghozatalától kezdődhet, azonban a jogerős ítélet meghozatala és az újabb végrehajtás megindítása között az ötéves elévülési idő nem telt el. Miután a szerződés érvénytelensége megállapítást nem nyert, így nem hivatkozhattak az indítványozók arra, hogy a kölcsönszerződés joghatást nem válthat ki és a végrehajtás feltételei 2012-ben nem álltak fenn, hiszen az engedményezést sem vitatták, 2014. április 16. napjától pedig az újból megindult végrehajtás (2018. június 6. napja) között az öt év nem telt el.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az indítványozók terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérték és a végrehajtási eljárások megszüntetését, továbbá az alperest a végrehajtási eljárásban felmerült költségek megfizetésére kérték kötelezni, valamint megkeresni a földhivatalt a perbeli ingatlanra vonatkozóan az alperes tulajdonjogának törlése és az indítványozók tulajdonjogának bejegyzése végett eredeti állapot helyreállítása címén.

Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérték és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a követelés nem évült el.

- [7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a szükséges körben a tényállást feltárta és abból helytállóan következtetett az indítványozók keresetének alaptalanságára. Mivel az elévülési idő eltelte nem volt megállapítható, ezért a végrehajtások megszüntetésének nem volt helye, így az elsőfokú bíróság helytállóan határozott a kereset elutasításáról.
- [8] 1.2. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadták, hogy álláspontjuk szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [9] Az indítványozók álláspontja szerint a B) cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti az, hogy az eljáró bíróságok a nyelvtani értelmezéssel és a kialakult joggyakorlattal ellentétesen értelmezték az ügyben releváns elévülési szabályokat, valamint a bíróságok a korábbi végrehajtást megszüntető jogerős bírósági ítéletet figyelmen kívül hagyták és az elévülés megszakítására alkalmasnak találtak egy olyan végrehajtási eljárást, amely törvényellenesen került elrendelésre.
- [10] Az indítványozók szerint a XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti az, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 407. § (2) b) pontja értelmében a végrehajtási perekben nem biztosít rendkívüli perorvoslatot, ha a másodfokú döntés helyben hagyta az elsőfokú döntést, ez visszaélésre és a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog megsértésére ad lehetőséget. A másodfokú bíróság túlterjeszkedett a felülbírálati jogkörén, amikor az ítéleti indokolást kiegészítette azzal, hogy „nem az egyes végrehajtási cselekmények szakították meg az elévülést, hanem maga a végrehajtási eljárás”, mivel erre egyik peres fél sem, illetve az elsőfokú bíróság sem hivatkozott.
- [11] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [12] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozók határidőben nyújtották be. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozók jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése], a támadott bírói döntéseket, a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 2.P.20.262/2023/46. számú ítéletét és a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.087/2024/6. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, valamint jogosultságuk és

érintettségük egyértelmű, mivel saját ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.

- [13] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17], 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az indítványozók alkotmányjogi panasa a fentiek szerint megjelölt egyik kivételes eset tekintetében sem tartalmaz indokolást. Erre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nincs helye a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége vizsgálatának.
- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatosan az alábbiakat állapította meg. Az indítványozók által állított alapjogi sérelemmel összefüggésben előadott érvek valójában az ügyben meghozott, az indítványozók által támadott – az indítványozók keresetét elutasító és azt helybenhagyó – bírósági döntések megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáján alapulnak, és nem ezen ítéletek alaptörvény-ellenességének alátámasztására irányulnak.
- [16] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozók valójában egyet nem értésüket fejezték ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozók nem értenek egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés,

Indokolás [21]). Az indítványozók alkotmányjogi panasza valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul.

- [17] Az előbbieket mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.
- [18] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [19] 4. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró